

- виключенню можливості використання допоміжних матеріалів під час проведення викладачем модульного контролю;
- підвищенню ефективності перевірки основних якостей знань (повноти, глибини, системності);
- підвищенню ступеня об'єктивності оцінки викладачем рівня знань студентів та їх готовності скласти залік або іспит із даної дисципліни;
- підвищенню загального рівня знань студентів і, відповідно, професійної підготовки випускників університету.

На нашу думку, нормативне закріплення на рівні університету обов'язковості проведення принаймні одного з етапів проміжного контролю знань студентів денної форми навчання в усній формі сприятиме додатковому підвищенню якості навчання та активізує позицію студентів по відношенню до свого професійного розвитку.

О. О. Беляєв, д-р екон. наук, професор,
А. С. Бебело, канд. екон. наук, доцент,
 кафедра політичної економії

ПРОБЛЕМИ МЕТОДИЧНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ІСПИТУ ДЛЯ БАКАЛАВРІВ З «ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ»

Ретроспективний (понад п'ятирічний) кафедральний аналіз існуючої форми підсумкового контролю, — держіспиту показує:

по-перше, функціонально психо-фізіологічні (розумові) здібності пересічного студента не спроможні відтворити, через 2—3 роки після вивчення, на державному іспиті відповідну суму знань з 10 питань з трьох (достатньо глибоких і об'ємних за змістом — 6,5 кредитів) дисциплін: політекономії, мікро- та макроекономіки. Тому одночасний контроль рівня знань з такого обсягу питань дидактично-проблематичний;

по-друге, фахова підготовка значної маси екзаменаторів нашого університету (як і взагалі інших престижних вузів) не завжди дозволяє кваліфіковано оцінити відповіді студентів з часткових (деталізованих) питань, цієї базової економічної тріади;

по-третє, існуюча нині організація письмової форми держіспиту для бакалаврів через складність та кількість (10) питань визначально орієнтує студента на списування, що суттєво компрометує імідж КНЕУ. Це також ускладнює ситуативну поведінку екзаменаторів. Адже не дати списати — значить недорахуватись багатьох бакалаврів-фахівців, не говорячи вже про нездатних вчитись;

по-четверте, правомірно було б на держіспиті (як етапному підсумку знань) враховувати і результати попередньої успішності з цих дисциплін, що орієнтувало б студентів на більш відповідальне їхнє ставлення до навчання на перших курсах. Це також — один з принципів дидактики.

Відповідно до приведених аргументів, сформуємо наші конкретні пропозиції щодо можливого поліпшення ситуації на «ДЕКовському фронті». Це стосується, зокрема, структури екзаменаційних завдань та системи оцінювання.

Отже, структура білета може включати:

— 6 питань-завдань, з них 2 питання з політекономії (як ядра економтеорії) і по одному питанню з мікро- та макроекономіки; п'ятим і шостим завданням могли б бути тести з двох останніх дисциплін, оскільки вони більш формалізовані ніж політекономія;

— виділені чотири теоретичних питання мають бути сформульовані за змістом більш об'ємно і охоплювати блоки часткових споріднених питань, що дозволить перевірити не просто завчені чи списані постулати, а розуміння студентом достатньо загальної навчальної проблеми.

Всі шість завдань (питань) оцінюються за 10-бальною шкалою (з 5-ти бальним кроком): 10 балів; 5 балів; 0 балів, як це прийнято на денній формі навчання.

Оцінка виставляється згідно існуючої нині шкали оцінювання, виходячи з максимуму — 60 балів, а мінімуму — 30 балів.

Результати попередньої успішності підсумовуються, виходячи з середньоарифметичних результатів з 3-х дисциплін: п'ятірка — 40 балів; 4,5 — 35 балів; четвірка — 30 балів; 3,5 — 25 балів; трійка — 20 балів.

Термін виконання державного іспиту встановити 2,5 астрономічні години, тобто 30 хв. на одне питання і по 15 хвилин на тест. Думається, що такий ліміт часу дисциплінує й мобілізує студента на іспиті.

О. С. Бойчук, ст. викл.
кафедри педагогіки та психології

РІЗНОМАНІТНІСТЬ ФОРМ КОНТРОЛЮ ЯК ДИДАКТИЧНА УМОВА РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ВИКЛАДАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН)

Серед ключових термінів, які найбільш точно характеризують модернізаційні процеси в системі освіти сучасної України, чи не чільне місце належить «особистісній орієнтації» навчально-виховного процесу. Поминаючи всі філософські, соціологічні й